

Lag og talenter

Av Alelie Coronel-Camitan
(Basert på en sann historie)

“Løp, Jillian, løp!” ropte pappa. Jillians far var fotballagets trener. De trente ekstra hardt for å gjøre seg klar til finalen. Solen var varm, men Jillian fortsatte å løpe.

Endelig blåste pappa i fløyten. “Greit, la oss ta en pause.”

Jillian tok vannflasken sin og satte seg på benken sammen med guttene. Hun var den eneste jenta på laget, men hun brydde seg ikke om det. Alle samarbeidet og hjalp hverandre å bli bedre. Selv om hun var sliten og svett, var hun glad for å kunne spille sammen med laget sitt.

“Pappa, hvordan gjorde vi det i dag?” spurte hun.

Pappa smilte. “Helt topp!” Jeg tror laget er klart for kampen.”

Jillian smilte tilbake. Alt det harde arbeidet deres var verdt det!

På vei hjem fra trening så Jillian venninnen Mei. De gikk i samme Primær-klasse. Men Mei hadde ikke vært i Primær på en stund.

Jillian smilte til Mei. “Hei, Mei! Jeg har savnet deg i Primær. Går det bra med deg?”

Mei stirret ned på skoene sine. “Mamma vil ikke gå i kirken.”

“Hvorfor det?”

“Jeg vet ikke.” Mei løftet hodet. “Jeg må gå.”

Jillian vinket og så Mei gå sin vei. *Hvordan kan jeg hjelpe Mei?* tenkte hun.

Da Jillian kom hjem, spilte hun noen Primær-sanger på ukulelen sin. Så inviterte hun brødrene sine til å synge med. De sang til mamma ropte at de måtte komme og spise middag.

“Jeg skal besøke søster Aurea i morgen”, sa mamma.

“Søster Aurea er mammaen til Mei, ikke sant?” spurte Jillian. “Kan jeg bli med deg? Mei har ikke vært i Primær. Og da jeg så henne i dag, virket hun litt lei seg.”

“Klart du kan bli med”, sa mamma.

“Jeg tar med ukulelen min! Jeg kan

De beste lagene samarbeider og hjelper hverandre å bli bedre.

spille Primær-sanger. Jeg er sikker på at hun savner å synge dem”, sa Jillian.

Da de kom hjem til Mei dagen etter, ga Jillian Mei en god klem. Mens mødrene snakket sammen, gikk jentene ut. Jillian spilte ukulele, og Mei valgte sangene. De hadde det gøy med å le og synge sammen til det var på tide for Jillian å dra.

“Det var godt å se deg”, sa Jillian.

“Vi har savnet deg i Primær.”

“Ja, jeg skulle ønske jeg kunne komme. Kanskje jeg skal spørre mamma igjen.”

Søndagen etter var Mei i kirken. Jillian satt ved siden av henne. “Jeg er så glad for at du kunne komme”, sa hun.

Mei gliste. “Jeg også.”

Noen dager senere var det endelig tid for den store fotballkampen. Jillian ba laget om å holde bønn før kampen. Så var det på tide å spille. Jillian løp så fort hun kunne. Hun samarbeidet med laget sitt om å få tak i ballen og score mål. Laget hennes vant kampen!

Den kvelden mens hun lå i sengen, tenkte Jillian på Mei og fotballaget sitt. Hun

var glad for å være en del av et lag, akkurat slik hun var glad for å være en del av Primær. Alle hjalp hverandre. Jillian var glad for at hun kunne hjelpe vennene sine, enten det var i kirken eller på banen. ●

Denne historien fant sted på Filippinene.

DINE TALENTER

Vår himmelske Fader gir oss alle ferdigheter og talenter (se Lære og pakter 46:11–12). I denne historien er noen av Jillians talenter å spille fotball og ukulele. Hvilke talenter eller interesser har du? Hvordan kan du velsigne andre med dem slik Jillian gjorde?